

πρὸς ἕμνον κινεῖς.
Ἄκράτητος πλέον
βρυγᾶσαι σὺν λέων,
σωσῆς Ναπολέον.

Κοντὰ του πηδῶ
μὲ τρέπτο βραχι...
στρατώνες ἰδῶ,
στρατώνες ἐκεῖ.

Μοιράζει τουφέκια,
σπαθὰ καὶ φουσέκια,
καὶ τρέχουν μὲ κράνη
Δραγόνου καὶ Οὐλλάνου,
κ' ὑφόνονται σβέρκοι χροσὰ φορητομένοι
καὶ γιὰ σου ρουφραία, τοῦ λέν, γυμνομένη.

Ἐφρούσαν κράτη,
τὸ σύμπαν κροτεῖ,
τρὶς χεῖρες, Κορφιᾶτη,
τοῦ λέν κληρωτοί.

Σὲ κάθε στρατιάνα
τοὺς βλέπεις νὰ τρέχουν,
μὰ μὲς στὸν χειμῶνα
κουβέρταις δὲν ἔχουν.

Δὲν τοὺς φοβίζον πόλεμοι, μήτε Μακεδονίας,
μὰ τῆς εἰρήνης σκιάζονται τῆς περιπτυνμοίας,
καὶ σκωθίζουν τουρτουρίζοντες μὲ ἔπιλο καὶ τὴν σῶκα :
γιὰ σου, Κορφιᾶτη φιλογερά καὶ Κόντε Σακαράνα.

Ἐπέρασαν, μαζὲ παιδιὰ, σαράντα τρία χρόνια,
ἠφ' ὅσῳσαμε τοὺς σβέρκους μας μ' ἰλόχρῳσα γαίονα,
μὲ σπόρους τῆς ρητορικῆς κάθε χωράφι ὀπειραμε,
τόσους βαρβάρους γείτονας φαλάγγι τοὺς ἐπήραμε,
τόσα κατόνια ὀκάσαμε σὲ κάθε κουνενὲ
Κρούτι, Χότσιος, καὶ Κανέ,
καὶ συγγενεῖς ἰθαύμασαν, ἂν κ' ἦταν περσιτό,
μόνο ποῦ' ληρομήσαμε νὰ κάνουμε Στρατό.

Χρόνια, παιδιὰ, ἠερίσαμε σωστὰ σαράντα τρία,
κ' ἴλο γενναῖο φρόνημα κ' ἴλο φιλοπατρία,
τὴν δόξα τὴν ἐπάγαμε ποῦ λέν μὲ τὸ κουντάλι,
καὶ τοῦτο δὲν τὸ λέμι ἑμεῖς, μὰς τὸ φρονάζουν ἄλλοι,
κ' ἴθαμα' σὺν Βασίλειο τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος
ὄσῳ μῦθους ὄσῳν καθήφορο νὰ τρέχη κάθε κλάδος,
κ' ὁ κόσμος μᾶς ἐρώτησε πῶς ἔγινε κ' αὐτό,
μόνο ποῦ' ληρομήσαμε νὰ κάνουμε Στρατό.

Ἐπέρασαν, μαζὲ παιδιὰ, σαράντα τρία χρόνια,
στερεωθήκαν οἱ θεομοὶ μὲ ἔξλα καὶ καθόρνια,
Βιβλιοθήκαι, Στάδια κ' Ἀκαδημαίαι κίσαμε,
ἀπὸ Φραγκιάς πολιτισμὸς καὶ γνώσεις ἐμποικτήσαμε,
ἐκείνους ποῦ μᾶς ἔβριναν πᾶροι τοὺς ἐβρύσαμε,
τὸν Ἐλεχο δὲν ἔξεραμε, κ' αὐτὸν τὸν ἀποκίσαμε,
νοητολογίης πετάσαμε ψηλὰ σὺν τὸν ἀῖο,
μονάχα ποῦ' ἐξέχασαμε νὰ κάνουμε Στρατό.

Χρόνια, παιδιὰ, ἠερίσαμε σωστὰ σαράντα τρία,
τὸ σῶκο ἴππαι καὶ στρογγυὰ τὴν πατρία.
ἕμνοι λαῶν ἀντήχησαν γιὰ πάτρια τεμένη,
ὄ' ὅλα γίνηκαμε μπλαῆ, καὶ τὴν ἄποσταταμένοι
γιὰ κάτ' εἰ δόξα νομῶθιμοενοιλῆς γουγγουρητό,
μόνο ποῦ' ληρομήσαμε νὰ κάνουμε Στρατό.

Μὰ τῶρ ἄστράφπει τὸ σπαθί, βουθίζει τὸ τουφέκι,
ἠελλίωσαν τὰ ψέμματα, κομμένο τὸ γέλεκι,

φρονάζουν Θεοτόκηδες, Σιμόπουλοι, κ' Ἄλεκοι,
κ' ἐγὼ ἠηλά τὸν σβέρκο μου τετῶνο σὺν λελέκι.

Σὲ κάθε τοῖχο σήμερα Δραγόνου πανοπλία...
θέλει Στρατοὺς ὁ Βασιλεῖς, τῶπε καὶ στὴν Ἀγγλία.
Ἐκείνους Στρατεύματα ζητεῖ, ποῦ κἀθεταὶ σὲ Θρόνον,
κ' ἐφύρτασε γενέθλια κ' ἔγιν' ἔξῆρτα χρόνων.

Μὴν ἀμφιβάλλη πᾶ κανεῖς,
καὶ σὺ ψυχὴ μου πέτα...
τῶπε στοὺς ἔξ' ὀμογενεῖς
ὁ Θρόνος νέτα σκέτα.

Ἄνδρες καὶ γυναικοπαιδα
πηγαίνουν σὲ στρατοπέδα,
κ' ἐγὼ πηγαῖνο πανοικεῖ,
καὶ πολέμαρχοι μερικοὶ
καταπατοῦν οἰκόπεδα.

Μὲ λῶριο τρικανιτὸ
Στρατηλάτης φιεροτὸς
τρέχει τρέχει καὶ πατιτὸ
ξεφρονίζει : νὰ Στρατῶς.

Μὲ τὰ Μάνιχερα περῶντε,
πόλεμος, φουφοῦ λὰ βρόγκα...
γιὰ σου, Κόντε Σπιρουναῖτε,
γιὰ σου, Κόντε Σακαράνα.

Δίχως νᾶχωμε λεπτὸ
ποῖός τ' ὀπίστευε κ' αὐτό
πῶς θὰ κάνουμε Στρατό :

Τῶν ἀρμάτων ἡ λαγγή
φρόνημα σὺν γόους διει,
καὶ Ζαήμεδες μουνογὸ
πέρουντε φουτι κ' ἐκείνοι.

Μὰ κ' ὁ Φασουλῆς ὁ πάππος μὲ τὸν ἔγγονό του βλέπει
τῶθοον τοῦ κόσμου θαῦμα, καὶ μεγάλα ψάλλον ἔτη
σὲ καββάλα καὶ πεζούρα,
ζήτω ξεφρονίζει κ' οὐρα
τοῦ λιγοῦ τοῦ Σπιρουναῖτου,
καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου,
ποῦχε τὰ γενέθλιά του.

Καὶ κερπασεῖς ποιικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Νέον Ἠμερολόγιον εἰκονογραφημένον,
Νέα Ζωὴ καλοῦμενον κ' ἀντίξιον ἔπαινον.
Ὁ Χατζιδάκης τὸνομα Νικόλαος ἐκδότης,
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Καθηγητῆς ἐν πρώτους.

Βγήκαε καὶ τὰ τραγοῦδια Γεωργίου Σημηριώτη,
καὶ χαρακτηρίζει πάθος, αἰδοῦμα καὶ οἶμα πρώτη.

Ἐ! σὸ Λούβρο, μὰς σὸ Λούβρο, μὲρὸς σὸ Λούβρο τὸ μὲρ...
ποῦνα' στὴν ὀδὸν Ἀλόλου καὶ ποῦδ' σὺγγὰ τὸ ψάλλο.
Ἐ! φωνάζει σὲ πλουσίους καὶ σὲ φίλους ψαρλαῖους :
θέλετε τρόφι οκεῖνη, λάμπαις καὶ πολυελατοῦς ;
Θέλετε φουρημένα πρώτης, Περιστὸ τεκεῖ,
κρυστάλλα καὶ πορσελενάς καὶ τσαγαῖρας καὶ καὶ καὶ ;
Μὲς σὸ Λούβρο θὰ τὰ βρῆτε λαμπερὰ κ' ἄκτινοβόλα,
καὶ τοῦς ἐκατόν τριάντα γίνεται ἔκπαιτος δι' ὅλα.
Μὲς σὸ Λούβρο θὰ τὰ βρῆτε, μὲς σὸ Λούβρο νάτα νὰ,
Καπελλόπουλος τῶρχει καὶ σοφὸς τὸ κυβερνᾷ.